

P O L S K A
I Z B A
INŻYNIERÓW
BUDOWNICTWA

Warszawa, dnia 15 stycznia 2015 r.

L.dz. SD-0064-0016(4)/14
Sygn. akt KSD/21/14

Decyzja Nr 2/15

Krajowego Sądu Dyscyplinarnego Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa

Na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity - Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.) w związku z art. 37 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (tekst jednolity - Dz. U. z 2013 r., poz. 932 z późn. zm.), po rozpatrzeniu w dniu 15 stycznia 2014r. odwołania Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej Zachodniopomorskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa z dnia 17 listopada 2014 r. od decyzji Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Zachodniopomorskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa nr 11/2014 r. z dnia 3 listopada 2014 r., Krajowy Sąd Dyscyplinarny Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa:

**uchyla
zaskarżoną decyzję w całości
i przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.**

UZASADNIENIE

Pan _____ posiada stwierdzenie przygotowania zawodowego do wykonywania samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie kierownika budowy i robót w specjalności konstrukcyjno-budowlanej. Decyzja z dnia 22 grudnia 1987 r. uprawniała do:

- kierowania, nadzorowania, kontrolowania budowy i robót, kierowania i kontrolowania wytwarzania konstrukcyjnych elementów budowlanych oraz oceniania i badania stanu technicznego w zakresie wszelkich budynków i innych budowli o powszechnie znanych rozwiązaniach konstrukcyjnych z wyłączeniem linii, węzłów i stacji kolejowych, dróg oraz lotniskowych dróg startowych i manipulacyjnych, mostów, budowli hydrotechnicznych i wodnomelioracyjnych,
- sporządzania w budownictwie osób fizycznych projektów w zakresie rozwiązań architektonicznych:
 - budynków inwentarskich i gospodarczych, adaptacji projektów typowych i powtarzalnych innych budynków oraz sporządzania planów zagospodarowania działki związanych z realizacją tych budynków,
 - budowli nie będących budynkami.

Pismem z dnia 7 lutego 2014 r. PINB w Kołobrzegu wniósł do OROZ ZOIIIB o wszczęcie postępowania w sprawie odpowiedzialności zawodowej w budownictwie Pana _____, który pełniąc funkcję kierownika budowy budynku mieszkalnego jednorodzinnego z garażem wbudowanym i pomieszczeniem gospodarczym na działce nr

przy ul. w niedbale spełniał swoje obowiązki oraz wskutek rażących błędów naraził inwestora na znaczne szkody materialne.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 4 lutego 2014 r. pracownicy PINB podjęli próbę sprawdzenia, czy zostały wykonane wszystkie roboty związane z zakończeniem budowy. Stwierdzili, że nie wykonano pokrycia dachowego oraz nie zamontowano barierek balkonowych.

Pan w dzienniku budowy dokonał natomiast wpisu „Zakończono wszystkie roboty wykończeniowe wewnętrzne i zewnętrzne. Tren działki jest uporządkowany. Zgłaszam PINB w Kołobrzegu o zakończeniu budowy”, choć nie wszystkie roboty zostały zakończone.

PINB decyzją z dnia 5 lutego 2014 r. wniósł sprzeciw wobec zamiaru oddania do użytku budynku mieszkalnego jednorodzinnego z garażem wbudowanym i pomieszczeniem gospodarczym na działce nr przy ul. w .

Pismem z dnia 30 lipca 2014 r. OROZ Zachodniopomorskiej OIIB wniósł o ukaranie w trybie odpowiedzialności zawodowej Pana , któremu zarzucił niedbale wykonywanie obowiązków kierownika budowy budynku mieszkalnego jednorodzinnego z garażem wbudowanym i pomieszczeniem gospodarczym na działce nr przy ul. w polegające na wpisaniu do dziennika budowy zakończenia robót budowlanych, co w rzeczywistości nie miało miejsca (art. 22 pkt 9 w związku z art. 95 pkt 4 Prawa budowlanego).

W uzasadnieniu wskazał, że Pan w dniu 28 listopada 2008 r. podjął się pełnienia obowiązków kierownika budowy budynku mieszkalnego jednorodzinnego z garażem wbudowanym i pomieszczeniem gospodarczym na działce nr przy ul. w .

Inwestor w dniu 31 stycznia 2014 r. zawiadomił PINB w Kołobrzegu o zakończeniu budowy budynku w/w mieszkalnego. Do zgłoszenia załączono oświadczenie Pana o wykonaniu robót budowlanych zgodnie z projektem budowlanym i warunkami pozwolenia na budowę. Zakończenie budowy zostało także wpisane do dziennika budowy w dniu 16 stycznia 2014 r.

OROZ wskazał dalej, że pisemne wyjaśnienia inwestora i Obwinianego oraz przesłana przez PINB dokumentacja fotograficzna wskazują, że przedmiotowa budowa nie została zakończona oraz nie została wykonana zgodnie z projektem.

Do obowiązków Pana jako kierownika budowy należało dopilnowanie zgodności realizacji robót z projektem, sztuką budowlaną oraz prowadzenie dokumentacji budowy.

Z wyjaśnień inwestorów wynika, że posiadali oni wiedzę o zaawansowaniu robót oraz o procedurze jaka powinna być zastosowana w przypadku nieskończonych robót. OROZ odrzucił pobudki jakim kierował się Pan składając swoje oświadczenie, ponieważ to nie intencje były przedmiotem postępowania. Przedmiotem wniosku o ukaranie jest tylko i wyłącznie oświadczenie kierownika budowy, które nie do końca odpowiadało rzeczywistości.

Decyzją nr 11/2014 r. z dnia 3 listopada 2014 r. OSD ZOIB umorzył postępowanie w sprawie odpowiedzialności zawodowej w budownictwie Pana

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 4 lutego 2014 r. PINB w Kołobrzegu dokonał oględzin zewnętrznych przedmiotowej budowy, dokumentując to zdjęciami fotograficznymi wykonanymi spoza terenu posesji. Stało się to podstawą złożenia skargi do OROZ.

W ocenie OSD złożony przez OROZ wniosek o ukaranie jest „formalnie niezasadny”. PINB w Kołobrzegu w dniu 4 lutego 2014 r. nie wykonał swoich czynności kontrolnych zgodnie z art. 81a pkt 2 Prawa budowlanego tj. w obecności inwestora, kierownika budowy lub kierownika robót albo w obecności właściciela lub zarządcy obiektu.

Według organu I instancji jeżeli PINB otrzymał zawiadomienie o zakończeniu robót budowlanych, a stan obiektu budził jego wątpliwości, poza tym posiadał wiedzę, że inwestor zamierz przystąpić do użytkowania obiektu budowlanego mimo niewykonania wszystkich robót, to powinien dokonać oficjalnej kontroli budynku. Procedurę i zakres uprawnień kontrolnych organów nadzoru budowlanego określa art. 81a Prawa budowlanego.

W związku z powyższym OSD stwierdził, że ocena stanu realizacji budowy na dzień zgłoszenia jej jako zakończonej nie może być przedmiotem dalszych rozważań. Dokonane oględziny budowy z zewnątrz przez przedstawiciela PINB w Kołobrzegu w dniu 4 lutego 2014 r. są nieformalne i niezgodne z przepisami prawa budowlanego. Dało to podstawę do umorzenia postępowania jako bezprzedmiotowego.

Pismem z dnia 17 listopada 2014 r. OROZ Zachodniopomorskiej OIB wniósł odwołanie od powyższej decyzji wnosząc o jej uchylenie i przekazanie sprawy organowi I instancji do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu wskazano, że OSD przeprowadził postępowanie z naruszeniem art. 7 i 77 K.p.a. Protokół z przeprowadzonej przez PINB w Kołobrzegu kontroli w dniu 4 lutego 2014 r. nie był jedynym środkiem dowodowym zebrany przez OROZ. Dowodów było znacznie więcej, w tym decyzja PINB w Kołobrzegu z dnia 5 lutego 2014 r. wnosząca sprzeciw wobec zamiaru oddania do użytku budynku mieszkalnego jednorodzinnego z garażem wbudowanym i pomieszczeniem gospodarczym na działce nr przy ul. , która jako dokument urzędowy korzysta z domniemania prawdziwości.

ORZ podkreślił, że nawet gdyby kontrola PINB w Kołobrzegu została przeprowadzona niezgodnie z prawem, to i tak Rzecznik nie mógł zwrócić do PINB wniosku o wszczęcie postępowania. OROZ przeprowadził postępowanie dowodowe we własnym zakresie i wniosek o ukaranie Pana oparł zarówno na podstawie dowodów przekazanych przez PINB jak i na podstawie własnego materiału dowodowego, którego OSD w ogóle nie rozpatrzył.

Do KSD PIB wpłynęły także wyjaśnienia Pana z dnia 1 grudnia 2014 r. Sprowadzają się one do akceptacji rozstrzygnięcia dokonanego przez OSD i podważania stanowiska OROZ zaprezentowanego w odwołaniu.

Rozpatrując wniesione odwołanie KSD PIB stwierdza, co następuje:

Postępowanie w sprawie odpowiedzialności zawodowej w budownictwie prowadzone jest na podstawie przepisów:

- 1) z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (tekst jednolity - Dz. U. z 2013 r., poz. 1409 z późn. zm.),
- 2) ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa (tekst jednolity - Dz. U. z 2013 r., poz. 932 z późn. zm.),
- 3) Kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jednolity - Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.).

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Według art. 107 § 3 K.p.a. uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa.

OSD w uzasadnieniu wydanej decyzji dokonał oceny wyłącznie dowodów i stanowiska przedstawionego przez PINB w Kołobrzegu. Uznał, że dokonana kontrola czy też oględziny budowy były niezgodne z wymogami wynikającymi z art. 81a ust. 2 Prawa budowlanego, według którego czynności kontrolne, związane z wykonywaniem uprawnień organów nadzoru budowlanego, przeprowadza się w obecności inwestora, kierownika budowy lub robót, kierownika zakładu pracy lub wyznaczonego pracownika, bądź osób przez nich upoważnionych albo w obecności właściciela lub zarządcy obiektu, a w lokalu mieszkalnym - w obecności pełnoletniego domownika i przedstawiciela administracji lub zarządcy budynku.

Nie przesądzając w tej chwili o legalności lub jej braku czynności dokonanych przez przedstawicieli PINB w Kołobrzegu w dniu 4 lutego 2014 r. (wykonania zdjęć budynku spoza terenu posesji i bez udziału inwestorów lub kierownika budowy) należy wskazać, że potencjalne braki proceduralne tej czynności nie mają istotnego wpływu na toczące się postępowanie w sprawie odpowiedzialności zawodowej kierownika budowy.

W uzasadnieniu do decyzji PINB w Kołobrzegu z dnia 5 lutego 2014 r. wnoszącej sprzeciw wobec zamiaru oddania do użytku budynku mieszkalnego jednorodzinnego z garażem wbudowanym i pomieszczeniem gospodarczym na działce nr przy ul. w wskazano, że „w dniu 4 lutego 2014 r. pracownicy PINB w Kołobrzegu podjęli próbę sprawdzenia, czy zostały wykonane wszystkie roboty związane z zakończeniem budowy”. PINB nie nazwał tych czynności kontrolą.

Ewentualne zarzuty co do sposobu udokumentowania stanu budowy mogły być podnoszone przez inwestorów w odwołaniu od wydanego sprzeciwu.

Jak słusznie podniósł OROZ we wniesionym odwołaniu w aktach sprawy znajduje się szereg dowodów, których OSD nie tylko nie ocenił ale w ogóle ich nie wymienił w uzasadnieniu decyzji.

Wśród nich należy wymienić:

- wyjaśnienia Pana _____ z dnia 3 marca 2014 r.,
- pismo inwestorów z dnia 12 marca 2014 r.,
- pismo Pana _____ z dnia 21 maja 2014 r.,
- pismo Pana _____ z dnia 7 sierpnia 2014 r.,
- pismo Pana _____ z dnia 26 września 2014 r.,
- pismo Pana _____ z dnia 6 października 2014 r.,
- dokumentacja fotograficzna wykonana w dniu 4 lutego 2014 r.
- decyzja PINB w Kołobrzegu z dnia 5 lutego 2014 r. wnosząca sprzeciw wobec zamiaru oddania do użytku budynku mieszkalnego jednorodzinnego z garażem wbudowanym i pomieszczeniem gospodarczym na działce nr _____ przy ul. _____ w _____.

OSD nie odniósł się w wydanej decyzji do powyższych dowodów. Pomiął zupełnie ustalenia wynikające z decyzji PINB w Kołobrzegu z dnia 5 lutego 2014 r., która jako dokument urzędowy korzysta z domniemania prawdziwości. Nie przeprowadził żadnego kontrdowodu, który obaliłby zawarte w niej ustalenia.

Należy wskazać, że zaskarżona decyzja pozbawiona jest prawidłowego uzasadnienia faktycznego. OSD dokonał jedynie formalnej oceny jednego z dowodów. Nie ocenił wszystkich dowodów. Obowiązkiem organu jest nie tylko zebranie materiału dowodowego ale także jego rozpatrzenie. Swoje rozstrzygnięcie oparł wyłącznie na stanowisku i informacjach pochodzących z PINB. Pomiął jednak (co podniósł OROZ w odwołaniu), wydaną także przez PINB decyzję o wniesieniu sprzeciwu a także pozostałe dowody.

W wyroku WSA w Opolu z dnia 27 kwietnia 2012 r. (II SA/Op 8/12) Sąd wskazał, że uzasadnienie decyzji, stanowiące jej obowiązkowy składnik, jest wyrazem prawidłowego przeprowadzenia przez organ procesu rozpoznawczego i dedukcyjnego w zakresie niezbędnym dla rozstrzygnięcia sprawy. Uzasadnienie stanowi integralną część decyzji i jego zadaniem jest wyjaśnienie rozstrzygnięcia, stanowiącego dyspozytywną jej część. Uzasadnienie winno spełniać rolę edukacyjno-perswazyjną w stosunku do adresatów decyzji, powinno również umożliwiać kontrolę poprawności rozstrzygnięcia. **Z tego względu motywy decyzji powinny być tak ujęte, aby strona mogła poznać tok rozumowania poprzedzającego wydanie rozstrzygnięcia oraz zrozumieć i w miarę możliwości zaakceptować zasadność przesłanek faktycznych i prawnych, jakimi kierował się organ przy załatwianiu sprawy. Ponadto prawidłowo sporządzone uzasadnienie daje również możliwość pełnej i merytorycznej weryfikacji decyzji w postępowaniu sądowym.**

Podobnie wypowiedział się Sąd w sprawie II SA/Bk 98/12 wskazując, że **motywy rozstrzygnięcia muszą być tak ujęte, aby strona zainteresowana mogła zrozumieć i w miarę możliwości zaakceptować zasadność przesłanek faktycznych i prawnych, którymi kierował się organ przy jej wydaniu.**

WSA we Wrocławiu (IV SA/Wr 268/11) wskazał, że prawidłowo zredagowane, pod względem merytorycznym i prawnym, uzasadnienie decyzji administracyjnej ma podstawowe znaczenie dla stosowania zasady przekonywania, wyrażonej w art. 11 k.p.a., a realizowanej na podstawie art. 107 § 3 k.p.a. Mocą przywołanej zasady organ jest zobowiązany do wyjaśnienia stronom zasadności przesłanek, którymi kierował się przy załatwieniu sprawy. Uzasadnienie decyzji winno być elementem decydującym o przekonaniu strony, co do trafności rozstrzygnięcia. Zasada przekonywania nie zostanie zaś zrealizowana, gdy organ pominięciem niektórych twierdzenia, nie odniesie się do faktów istotnych dla danej sprawy lub nie przedstawi w sposób wyczerpujący wykładni stosowanych

przepisów prawa.

Również WSA w Lublinie w sprawie III SA/Lu 769/11 stwierdził, że obowiązek organu administracji publicznej zebrania i rozpatrzenia w sposób wyczerpujący całego materiału dowodowego jest niezależny od tego, czy materiał dowodowy potwierdza stanowisko strony, czy też je podważa. Obciąża on zarówno organ pierwszej instancji, jak i organ odwoławczy, ponownie rozpatrujący sprawę. **Wyczerpujące rozpatrzenie materiału dowodowego polega zaś na takim ustosunkowaniu się do każdego ze zgromadzonych w sprawie dowodów, z uwzględnieniem wzajemnych powiązań między nimi, aby uzyskać jednoznaczność ustaleń faktycznych i prawnych. Ocena materiału dowodowego następuje natomiast zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów, określoną w art. 80 k.p.a. Brak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji należytego rozważenia przez organ w sposób kompleksowy wszystkich dowodów, stanowi o naruszeniu art. 107 § 3 k.p.a. w zakresie uzasadnienia faktycznego decyzji.**

WSA w Krakowie w sprawie II SA/Kr 1610/11 obowiązkiem organu rozstrzygającego sprawę - w ramach motywowania podjętej decyzji - jest ustosunkowanie się do wszystkich zarzutów podnoszonych przez stronę w trakcie toczącego się postępowania, odzwierciedlenie tego winno znaleźć się w uzasadnieniu decyzji.

NSA w sprawie I OSK 2006/10 wskazał, że decyzje wydawane w ramach uznania administracyjnego, a taką jest decyzja o skreśleniu z listy studentów na podstawie art. 190 ust. 2 pkt 2 p.sz.w., jest poddana szczególnym rygorom w zakresie uzasadnienia, które powinno zawierać wszechstronną analizę zgromadzonego materiału dowodowego i wyczerpująco uargumentowane stanowisko organu. Z uzasadnienia decyzji uznaniowej powinno wynikać, że wszystkie okoliczności istotne dla sprawy zostały rozważone i ocenione, a ostateczne rozstrzygnięcie jest ich logiczną konsekwencją. **Niedopuszczalne jest uchylanie się od oceny zarzutów podnoszonych przez stronę, natomiast organ w przypadku rozstrzygnięcia negatywnego dla strony powinien wykazać, że nie mógł inaczej orzec z uwagi na konkretne okoliczności prawne lub faktyczne.**

Odwołując się do powyższych orzeczeń należy stwierdzić, że OSD skupił się wyłącznie na formalnej ocenie czynności dokonanych przez PINB w dniu 4 lutego 2014 r. Nie dokonał analizy innych istotnych dla rozstrzygnięcia dowodów w kontekście całego materiału dowodowego. Nie dokonał oceny dokumentów urzędowych ani nie przeprowadził kontrdowodu co do ich prawdziwości.

Według art. 77 § 1 K.p.a. organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Przepis art. 80 stanowi natomiast, że organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona.

NSA w wyroku z dnia 28 marca 2012 r. I OSK 563/11 wskazał, że **jako dowolne należy traktować ustalenia faktyczne znajdujące wprawdzie potwierdzenie w materiale dowodowym, ale niekompletnym czy nie w pełni rozpatrzonym.** Zarzut dowolności wykluczają dopiero ustalenia dokonane w całokształcie materiału dowodowego, zgromadzonego i rozpatzonego w sposób wyczerpujący, a więc przy podjęciu wszystkich kroków niezbędnych dla dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego jako warunku niezbędnego wydania decyzji o przekonującej treści.

W sprawie II GSK 118/12 NSA wskazał, że z zasady wyrażonej w art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a. wynika, że **organ ma obowiązek rozpatrzyć wszystkie dowody zgromadzone lub odzwierciedlone w aktach sprawy oraz powinien je rozpatrzyć w ich wzajemnej łączności**. Organ nie może pominąć jakiegokolwiek dowodu przeprowadzonego ani też uwzględnić dowodu, którego nie ma w aktach sprawy.

Podobnie wskazał NSA w sprawie I OSK 135/11 stwierdzając, że **jako dowolne należy traktować ustalenia faktyczne mogące znaleźć wprowadzie potwierdzenie w materiale dowodowym, ale niekompletnym czy nie w pełni rozpatrzonym**.

Według art. 138 § 1 i 2 K.p.a. Organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

Przepis art. 138 § 2 pozwala organowi odwoławczemu na wydanie decyzji kasacyjnej, jeżeli decyzja organu I instancji została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

Niewątpliwie decyzja OSD została wydana z naruszeniem przepisów art. 77, 80 i 107 § 3 K.p.a. dotyczących wszechstronnej i całościowej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego. Konieczny do wyjaśniania zakres sprawy dotyczy właśnie ustalenia stanu faktycznego oraz dokonania oceny dowodów czyli rozpatrzenia materiału dowodowego.

Organ odwoławczy nie może po raz pierwszy ustalić stanu faktycznego i rozpatrzyć zebranych dowodów, ponieważ strona zostałaby pozbawiona jednej instancji rozpoznawania sprawy w tym zakresie. Wprowadzie sprawa przesłaby formalnie przez dwie instancje, ale materialna ocena dowodów dokonałaby się jedynie w II instancji. Stanowiłoby to naruszenie art. 15 K.p.a.

W wyroku WSA z dnia 3 lutego 2012 r. (I SA/Wa 1411/11) Sąd wskazał, że **idea zasady dwuinstancyjności sprowadza się do obowiązku dwukrotnego merytorycznego rozpoznania sprawy zarówno w zakresie ustalenia stanu faktycznego, wskazania dowodów, oceny tych dowodów oraz rozważań prawnych, które mają w tej sprawie zastosowanie**.

Podobnie wskazał NSA w sprawach I OSK 2086/10 i II OSK 672/10 stwierdzając, że 1) postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne, a zatem **organ odwoławczy i postępowanie, które przed nim się toczy, nie może zastępować postępowania przed organem pierwszej instancji**. Postępowanie odwoławcze jest postępowaniem weryfikującym rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji i ewentualnie w niezbędnym zakresie uzupełniającym materiał dowodowy zgromadzony przed organem niższej instancji. Nie może

więc ono wchodzić w rolę postępowania administracyjnego ogólnego załatwiającego sprawę strony, ponieważ naruszałby to prawo strony do rzetelnej kontroli rozstrzygnięć organów niższego rzędu,

2) właściwe zachowanie zasady dwuinstancyjności postępowania wymaga nie tylko podjęcia dwóch kolejnych rozstrzygnięć przez stosowne organy, ale **konieczne jest aby rozstrzygnięcia te zapadły w wyniku przeprowadzenia przez każdy z tych organów postępowania merytorycznego, tak by dwukrotnie oceniono dowody, przeanalizowano wszystkie argumenty.**

Powyższe orzeczenie jasno wskazuje, że zachowanie zasady dwuinstancyjności oznacza wnikliwie i zgodne z przepisami rozpatrzenie jej w każdej instancji.

W związku z powyższym KSD PIIB na podstawie art. 138 § 2 uchylił zaskarżoną decyzję i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

Rozpatrując sprawę ponownie OSD powinien pominąć ocenę procesową prawidłowości wykonywania przez PINB czynności w dniu 4 lutego 2014 r. i dokonać wszechstronnej oceny wszystkich zgromadzonych w sprawie dowodów zgodnie z art. 107 § 3 K.p.a. z zachowaniem wymogów dotyczących oceny dokumentu urzędowego.

Pouczenie

Niniejsza decyzja jest ostateczna w toku instancji.

Strona niezadowolona z rozstrzygnięcia decyzji może ją zaskarżyć za pośrednictwem Krajowego Sądu Dyscyplinarnego, ul. Mazowiecka 6/8, 00-048 Warszawa do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie ul. Jasna 2/4, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

Członkowie składu orzekającego:

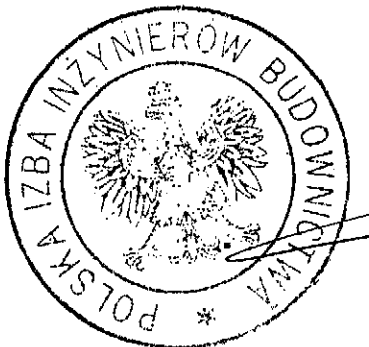
Stanisław Dołęgowski – Przewodniczący

Krystyna Chocianowicz – Sprawozdawca

Marian Zdunek

Józef Pączek

Andrzej Leniak

Otrzymują:

1. Pan
2. OSD Zachodniopomorskiej OIIB
3. OROZ Zachodniopomorskiej OIIB
4. KSD a/a.

POSTANOWIENIE/ORZECZENIE/DECYZJA Nr 2/15
z dnia 15.01.15r. jest prawomocne(a) od dnia 21.02.15r.